

SARDARABAD

ՍԱՐՏԱՐԱԳԱՏ

A LOS JOVENES:

"No hay que tener descreimientos porque con eso no vamos a ningún lado. Examinen los hechos con juicio crítico, no sean dogmáticos ni sectarios, tengan responsabilidad con el país. Yo, con tantos años, no he perdido la fe y la confianza en mi patria, en mi pueblo.

ARTURO H. ILLIA

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 2176
CORREO CENTRAL
SUC. 14
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 5276

BUENOS AIRES, AÑO IX N° 224
JUEVES, 27 DE ENERO DE 1983

Fiel expresión del pensar deinócrata liberal de las colectividades armenias de Sudamérica
Primer periódico armenio de Sudamérica impreso en sistema offset.

CALIFORNIA:

DEUKMEJIAN ASUMIO LA GOBERNACION

En el momento, de jurar, junto al juez Frank Richardson y su esposa Gloria Deukmejian.

En una ceremonia realizada el 3 de enero ppdo., frente a la gobernación de Sacramento, asumió sus funciones como gobernador del estado de California el Dr. George Kurken Deukmejian.

El acto, que fue presidido por el juez Frank Richardson, contó con la presencia de más de cuatro mil personas.

Una vez asumido su mando, el gobernador dirigió una alocución a los presentes, en la que expuso diversos temas económicos relativos a la marcha del estado.

Entre otros conceptos importantes, Deukmejian

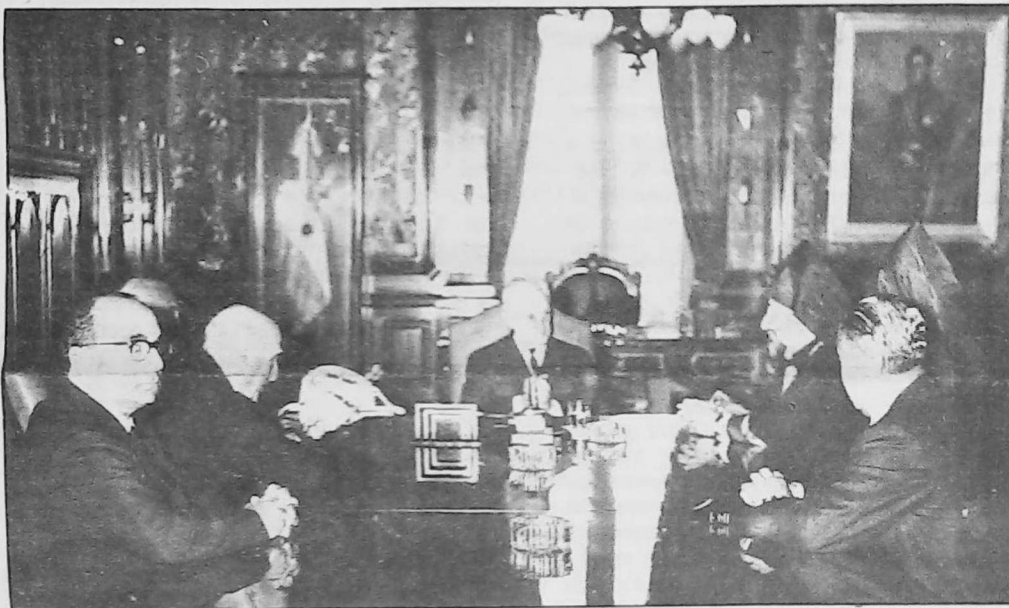
señaló que el estado de California supera en U\$S 4.000.000 diarios sus gastos públicos. La continuidad de esta situación acarrearía un déficit de un billón de dólares al cierre del ejercicio económico (30 de junio del corriente año). Por lo tanto, añadió que, según sus cálculos y los ajustes que piensa realizar, el gasto público podrá ser disminuido en U\$S 70.000.000.

Por último, indicó sus deseos de organizar el poder judicial del estado mediante la promulgación de nuevas leyes.

(Cont. pág. 4)

FALLECIO EL EX-PRESIDENTE ARTURO HUMBERTO ILLIA

(ver. pág. 4)

En el despacho presidencial el Dr. Illia recibe a S.E. Papken Abadian, al R.P. Harutiun Mouchian y a los miembros del Consejo Directivo de la Inst. Adm. de la Iglesia Armenia, Armen Bergamali, Yeprad Bayramian y Jorge Sarafian.

Vahé y Doris Tchinossian donan 200.000 dólares a la I.A.I.A.

(ver. pág. 3)

Benefactores Vahé y Doris Tchinossian.

MONTEVIDEO: LA UGAB TENDRA SU AUDICION RADIAL

El próximo sábado 5 de febrero, la Unión General Armenia de Beneficencia dará comienzo a su espacio radial informativo que viene a sumarse a las otras audiciones radiales de dicha ciudad.

Dicho programa saldrá al aire, de lunes a domingos de 13 a 13.30 hs., por Radio Fénix de Montevideo.

La UGAB invita a toda la colectividad a sintonizar dicho espacio radial que, sin duda, será de gran interés comunitario.

"Sardarabad" felicita al joven Consejo Directivo de la UGAB que, de esta manera, añade un nuevo logro a los ya alcanzados en el orden edilicio, social y cultural, y expresa sus más sinceros deseos de éxitos en esta nueva realización.

2 SARDARABAD

EL ESALA Y SU ORGANIZACION

En la central del ESALA. Uno de los miembros de la organización junto a su jefe, Hagop Hagopian.

N. de la R.: La siguiente nota es una traducción de un artículo que apareció en el diario londinense "The Middle East".

El atentado cometido por el ESALA (Ejército Secreto Armado para la Liberación de Armenia) algunos meses atrás, en el aeropuerto de Ankara fue signo de que ni siquiera el fallecimiento del máximo dirigente de la organización, Hagop Hagopian, o la pérdida de Beirut como base de sus operaciones, evitaría la continuación de su lucha por la liberación.

A partir de esta última acción, llamada "Erzerum" y de una anterior, denominada "Van", comenzó una nueva era en los métodos del ESALA, que parece preferir realizar fuertes ataques a importantes núcleos turcos en lugar de los bombardeos anteriores o de asesinar a representantes de ese gobierno.

Según fuentes informadas, se ha dispuesto que algunos grupos simpatizantes con los ideales del ESALA actúen como neutralizadores de acciones que algunos gobiernos y organizaciones lleven a cabo en contra de la organización. Esos grupos fueron los que actuaron en las operaciones "3 de octubre" de Madrid (en la que resultó herido el periodista José Antonio Gurriarán, autor de "La Bomba"), "Orly", y "Setiembre-Francia".

Al mismo tiempo, el ESALA considera importante tener referencias de la marcha de la lucha por la causa armenia en Europa y América del Norte, puesto que de las populosas comunidades armenias residentes en esos territorios, la organización incorpora numerosos miembros.

Justamente por ello, el objetivo de los atentados "Van" y "Erzerum" ha sido solicitar a los gobiernos de EE.UU., Canadá

Suiza, Francia, e inclusive Turquía, la liberación de los armenios encarcelados hasta el momento.

El ESALA ha logrado crear numerosos grupos similares en Occidente, organizaciones que realizan publicaciones alusivas en armenio u otros idiomas.

Por ejemplo, en EE.UU. hay cinco organizaciones con los mismos ideales. El grupo más importante se encuentra en Los Angeles, donde se hallan concentrados 150.000 armenios.

Por su parte, el grupo de Francia publica su semanario "Hai Baikar" (Lucha Armenia) con una tirada de 4.000 ejemplares.

En Inglaterra, en cambio, ve la luz la publicación quincenal "Haiasdaní Gaidzer" de los cuales, 1.000 ejemplares son enviados a otros países.

Los grupos de Canadá, editaban 2.000 ejemplares de una revista; pero como el gobierno la prohibió, dicha publicación se realiza en Los Angeles.

Hay publicaciones similares en Atenas, Siria e India. Pero, por su parte, el órgano oficial del ESALA, es el "Haiasdaní", de 15.000 ejemplares, que se repartía gratis, hasta que los últimos acontecimientos del Líbano produjeron el cese de dicha divulgación.

Por supuesto que el hecho de haber perdido al Líbano como centro de operaciones puede acarrear problemas al ESALA. Sin embargo, sus miembros insisten en que la central estará en Medio Oriente, ya sea en Chipre, Grecia o Siria.

Y, a pesar de que en Persia hay una numerosa comunidad armenia, el ESALA no lo considera como país adecuado para sus operaciones.

No hay duda —dice el diario inglés— que en los meses sucesivos, habrá signos del ESALA en Occidente. Ya se han realizado detenciones en Canadá, Los Angeles y Toronto.

ESTAMBUL:

EL PATRIARCA KALOUSTIAN VISITO AL PRESIDENTE

El arzobispo Shnork Kaloustian, patriarca armenio de Turquía, visitó al general Kenan Evren, presidente de Turquía.

Acompañado por el R.P. Daron Siraganian y el Sr. Garabet Armen, miembro de la colectividad armenia, el patriarca expresó sus congratulaciones y éxitos en su gestión al presidente turco recientemente electo.

El Gral. Evren agradeció los buenos deseos del patriarca y agregó que estaba satisfecho de que los armenios que viven en Turquía no aprobaran los actos de violencia cometidos en contra de los turcos, por grupos que dicen representar al pueblo armenio.

HISTORIA DE LA CUESTION ARMENIA (XXIV) INTENTOS DE RESISTENCIA

Por el Prof. Kersam Aharonian Traducido por Sarkis Kahvedjian

Luego de referirnos a estos hechos, es importante y necesario señalar que no en todos lados el armenio "fue al matadero como una oveja" sino que, en una serie de calidades, ofreció una resistencia tenaz y llevó a cabo épicas luchas de autodefensa, algunas con éxito y otras en menor grado, pero también valiosas. Por ejemplo, el nido de águilas Zeitun, que si esta vez no apeló a la lucha de autodefensa, fue por haber sido víctima de traición mientras en las cercanías de Fernuz y Fendechag los armenios resistieron valientemente el empuje de los turcos, a pesar de que cayeron con gran heroísmo en batallas desiguales. Mas allá, en la zona de Amanos, los turcos se las tuvieron que ver con los héroes de Avedis Chavush, quienes combatieron por largos años contra las tropas turcas y se vengaron por la suerte corrida por sus compatriotas. En la Asiria Armenia, nuestros compatriotas de Edesa se destacaron por sus valerosas luchas y esfuerzos para dar por el suelo al indigno enemigo, y abatir el brazo que levantaba el Yataghán.

En lo que respecta a la tierra natal de Antranik, Shabin Karahisar, allí nuestros compatriotas lograron, momentáneamente, detener a la fiera y ocupar la fortaleza, en cuyo mástil elevaron la bandera de la libertad. Sin embargo, muy pronto se agotaron las municiones y los alimentos y, finalmente, cayeron con heroísmo. Es inolvidable el gesto de las admirables mujeres de Shabin-Karahisar, quienes prefirieron arrojarse desde la fortaleza al vacío antes que entregarse al vil enemigo otomano.

Por un hecho fortuito, no corrieron la misma suerte los héroes de Djebel-Musa quienes, dirigidos sobre todo por los **demócratas liberales**, lesaí laghubian y Bedros Demlakian, resistieron, por espacio de cuarenta días, sobre el monte Musa, los ataques de las fuerzas turcas superiores numéricamente. Los cinco mil armenios de Djebel-Musa se hicieron merecedores de la admiración mundial y, finalmente, en el mes de setiembre de 1915, fueron trasladados por barcos franceses a Suez, salvándose de ese modo de los suplicios del desierto y de la masacre.

Por su volumen y resultados, la lucha de autodefensa de Van, se constituyó en una de las páginas más heroicas de nuestra historia moderna. Gracias a la épica resistencia y lucha de los armenios de Van, (abril) alrededor de ciento cincuenta mil armenios lograron salvarse de la masacre. Es cierto que la modicidad del frente ruso, la llegada de sus tropas y de los voluntarios armenios jugaron un papel preponderante en la salvación de la población de Vaspuragán; pero esta circunstancia de ningún modo desmerece el heroísmo puesto de manifiesto por las organizaciones políticas armenias y la población armenia de Van. Su vivo amor a la libertad, sus esfuerzos de colaboración y los combates llevados a cabo por ellos los inmortalizaron. No en vano dice la tradición que fueron los persas quienes denominaron a la provincia de Van con el nombre de Vaspuragán, que significa "hijos valientes" o hijos sublimes.

En el transcurso de la historia armenia, los habitantes de Vaspuragán demostraron, en los hechos, que son dignos de ser denominados como tales pues, en el mes de abril, demostraron una vez más su fisonomía heroica. A principios de abril, el gobernador se abocó a la tarea de preparar el terreno para iniciar las expulsiones y asesinatos masivos de los armenios de Vaspuragán. Afortunadamente, la dirigencia de Van no se llamó al engaño y reaccionó de inmediato. Se creó el comité militar encabezado por el demócrata liberal Armenag Egarian y se organizó un consejo político dirigido por el miembro del Dashnagtsutiun, Aram Manukian. Dirigidos por el comité militar, los veinte mil armenios de Aikestán y los 2500 de la ciudad, se prepararon para la desigual lucha. El 7 de abril (de acuerdo con el antiguo calendario) comenzaron los enfrentamientos que duraron hasta el 3 de mayo. Los

(cont. pág. 8)

2 SARDARABAD

EL ESALA Y SU ORGANIZACION

En la central del ESALA. Uno de los miembros de la organización junto a su jefe, Hagop Hagopian.

N. de la R.: La siguiente nota es una traducción de un artículo que apareció en el diario londinense "The Middle East".

El atentado cometido por el ESALA (Ejército Secreto Armado para la Liberación de Armenia) algunos meses atrás, en el aeropuerto de Ankara fue signo de que ni siquiera el fallecimiento del máximo dirigente de la organización, Hagop Hagopian, o la pérdida de Beirut como base de sus operaciones, evitaría la continuación de su lucha por la liberación.

A partir de esta última acción, llamada "Erzerum" y de una anterior, denominada "Van", comenzó una nueva era en los métodos del ESALA, que parece preferir realizar fuertes ataques a importantes núcleos turcos en lugar de los bombardeos anteriores o de asesinar a representantes de ese gobierno.

Según fuentes informadas, se ha dispuesto que algunos grupos simpatizantes con los ideales del ESALA actúen como neutralizadores de acciones que algunos gobiernos y organizaciones lleven a cabo en contra de la organización. Esos grupos fueron los que actuaron en las operaciones "3 de octubre" de Madrid (en la que resultó herido el periodista José Antonio Gurriarán, autor de "La Bomba"), "Orly", y "Setiembre-Francia".

Al mismo tiempo, el ESALA considera importante tener referencias de la marcha de la lucha por la causa armenia en Europa y América del Norte, puesto que de las numerosas comunidades armenias residentes en esos territorios, la organización incorpora numerosos miembros.

Justamente por ello, el objetivo de los atentados "Van" y "Erzerum" ha sido solicitar a los gobiernos de EE.UU., Canadá

Suiza, Francia, e inclusive Turquía, la liberación de los armenios encarcelados hasta el momento.

El ESALA ha logrado crear numerosos grupos similares en Occidente, organizaciones que realizan publicaciones alusivas en armenio u otros idiomas.

Por ejemplo, en EE.UU. hay cinco organizaciones con los mismos ideales. El grupo más importante se encuentra en Los Angeles, donde se hallan concentrados 150.000 armenios.

Por su parte, el grupo de Francia publica su semanario "Hai Baikar" (Lucha Armenia) con una tirada de 4.000 ejemplares.

En Inglaterra, en cambio, ve la luz la publicación quincenal "Haiasdaní Gaidzer" de los cuales, 1.000 ejemplares son enviados a otros países.

Los grupos de Canadá, editaban 2.000 ejemplares de una revista; pero como el gobierno la prohibió, dicha publicación se realiza en Los Angeles.

Hay publicaciones similares en Atenas, Siria e India. Pero, por su parte, el órgano oficial del ESALA, es el "Haiasdan", de 15.000 ejemplares, que se repartía gratis, hasta que los últimos acontecimientos del Líbano produjeron el cese de dicha divulgación.

Por supuesto que el hecho de haber perdido al Líbano como centro de operaciones puede acarrear problemas al ESALA. Sin embargo, sus miembros insisten en que la central estará en Medio Oriente, ya sea en Chipre, Grecia o Siria.

Y, a pesar de que en Persia hay una numerosa comunidad armenia, el ESALA no lo considera como país adecuado para sus operaciones.

No hay duda —dice el diario inglés— que en los meses sucesivos, habrá signos del ESALA en Occidente. Ya se han realizado detenciones en Canadá, Los Angeles y Toronto.

ESTAMBUL:

EL PATRIARCA KALOUSTIAN VISITO AL PRESIDENTE

El arzobispo Shnork Kaloustian, patriarca armenio de Turquía, visitó al general Kenan Evren, presidente de Turquía.

Acompañado por el R.P. Daron Siragarian y el Sr. Garabet Armen, miembro de la colectividad armenia, el patriarca expresó sus congratulaciones y éxitos en su gestión al presidente turco recientemente electo.

El Gral. Evren agradeció los buenos deseos del patriarca y agregó que estaba satisfecho de que los armenios que viven en Turquía no aprobaran los actos de violencia cometidos en contra de los turcos, por grupos que dicen representar al pueblo armenio.

HISTORIA DE LA CUESTION ARMENIA (XXIV)

INTENTOS DE RESISTENCIA

Por el Prof. Kersam Aharonian
Traducido por Sarkis Kahvedjian

Luego de referirnos a estos hechos, es importante y necesario señalar que no en todos lados el armenio "fue al matadero como una oveja" sino que, en una serie de calidades, ofreció una resistencia tenaz y llevó a cabo épicas luchas de autodefensa, algunas con éxito y otras en menor grado, pero también valiosas. Por ejemplo, el nido de águilas Zeitun, que si esta vez no apeló a la lucha de autodefensa, fue por haber sido víctima de traición mientras en las cercanías de Fernuz y Fendechap los armenios resistieron valientemente el empuje de los turcos, a pesar de que cayeron con gran heroísmo en batallas desiguales. Mas allá, en la zona de Amanos, los turcos se las tuvieron que ver con los héroes de Avedis Chavush, quienes combatieron por largos años contra las tropas turcas y se vengaron por la suerte corrida por sus compatriotas. En la Asiria Armenia, nuestros compatriotas de Edesa se destacaron por sus valerosas luchas y esfuerzos para dar por el suelo al indigno enemigo, y abatir el brazo que levantaba el Yataghán.

En lo que respecta a la tierra natal de Antranik, Shabin Karahisar, allí nuestros compatriotas lograron, momentáneamente, detener a la fiera y ocupar la fortaleza, en cuyo mástil elevaron la bandera de la libertad. Sin embargo, muy pronto se agotaron las municiones y los alimentos y, finalmente, cayeron con heroísmo. Es inolvidable el gesto de las admirables mujeres de Shabin-Karahisar quienes prefirieron arrojar desde la fortaleza al vacío antes que entregarse al vil enemigo otomano.

Por un hecho fortuito, no corrieron la misma suerte los héroes de Djebel-Musa quienes, dirigidos sobre todo por los **demócratas liberales**, lesaí laghubian y Bedros Demlakian, resistieron, por espacio de cuarenta días, sobre el monte Musa, los ataques de las fuerzas turcas superiores numéricamente. Los cinco mil armenios de Djebel-Musa se hicieron mercedores de la admiración mundial y, finalmente, en el mes de setiembre de 1915 fueron trasladados por barcos franceses a Suez, salvándose de ese modo de los suplicios del desierto y de la masacre.

Por su volumen y resultados, la lucha de autodefensa de Van, se constituyó en una de las páginas más heroicas de nuestra historia moderna. Gracias a la épica resistencia y lucha de los armenios de Van, (abril) alrededor de ciento cincuenta mil armenios lograron salvarse de la masacre. Es cierto que la modicidad del frente ruso, la llegada de sus tropas y de los voluntarios armenios jugaron un papel preponderante en la salvación de la población de Vaspuragán; pero esta circunstancia de ningún modo desmerece el heroísmo puesto de manifiesto por las organizaciones políticas armenias y la población armenia de Van. Su vivo amor a la libertad, sus esfuerzos de colaboración y los combates llevados a cabo por ellos los inmortalizaron. No en vano dice la tradición que fueron los persas quienes denominaron a la provincia de Van "los hijos sublimes" o hijos sublimes.

En el transcurso de la historia armenia, los habitantes de Vaspuragán demostraron, en los hechos, que son dignos de ser denominados como tales pues, en el mes de abril, demostraron una vez más su fisonomía heroica. A principios de abril, el gobernador se abocó a la tarea de preparar el terreno para iniciar las expulsiones y asesinatos masivos de los armenios de Vaspuragán. Afortunadamente, la dirigencia de Van no se llamó al engaño y reaccionó de inmediato. Se creó el comité militar encabezado por el demócrata liberal Armenag Egarian y se organizó un consejo político dirigido por el miembro del Dashnagtsutiun, Aram Manukian. Dirigidos por el comité militar, los veinte mil armenios de Aikestán y los 2500 de la ciudad, se prepararon para la desigual lucha. El 7 de abril (de acuerdo con el antiguo calendario) comenzaron los enfrentamientos que duraron hasta el 3 de mayo. Los

(cont. pág. 8)

VAHE Y DORIS TCHINOSSIAN DONAN U\$S 200.000 A LA I.A.I.A.

Los esposos Vahé Tchinosian y Doris Malassian de Tchinosian reazaron, hace unos días, una importantísima donación a la labor educativa de la Institución Administrativa de la Iglesia Armenia.

U\$S 200.000.

En retribución a su iniciativa, la Institución Administrativa de la Iglesia Armenia ha decidido dar el nombre de "Kevork Tchinosian" al colegio secundario del Instituto Educativo San Gregorio el Iluminador.

El Sr. Vahé Tchinosian ingresó, durante años, el Consejo Directivo de la institución para la que trabajó incansablemente. En esta ocasión, su mano llega a través de un gesto notable: principescas donación de

El acto se realizó el 6 de enero ppdo., en los salones del Arzobispado ante la presencia de miembros del Consejo Directivo de la institución".

Foto: M. Kesikskian

VIAJE DE FIN DE CURSO

Miércoles 12 de enero: Aeroparque "Jorge Newbery" de la ciudad de Buenos Aires: Parte rumbo al sur de nuestro país la quinta promoción del Instituto "Marie Manoogian" de la UGAB. Al cierre de esta edición se aguardaba su regreso a esta capital.

CORDOBA . UGAB . CORDOBA . UG

CENA DE NAVIDAD

Organizado por la Comisión de Damas de la Institución, se llevó a cabo la "Cena de Navidad" en el parque de la U.G.A.B.

La reunión contó con una concurrencia de no menos de 350 personas, quienes saborearon los deliciosos platos típicos con una espectacular mesa de dulces preparados por las mismas damas.

El ágape se desarrolló bajo la musicalización de los jóvenes Eduardo Tatian y Luis Sourenian, quienes con su ritmo impusieron una alegría totalmente jovial a la noche.

A los postres, hicieron uso de la palabra, en primer término, el presidente de la institución, Dr. Carlos Giovoglianian, quien destacó la importancia del acto que se desarrollaba y alabó largamente la extraordinaria labor desplegada por la

Comisión de Damas, que preside la Sra. Carmen de Simonian.

A continuación, habló el R.P. Avedis Torosian, quien entre otras cosas, no hizo más que agradecer y felicitar a la gran familia de Parecordzagan.

Nuevo Intendente

Días pasados, fue nombrado Intendente General de la U.G.A.B. el Sr. Simón Simonian, quien además desarrolla su labor como miembro de la Comisión Directiva de la Colectividad Armenia de Córdoba y de la Asociación Cultural Tekeyan.

FALLECIMIENTO:

Aimmé Shahbaronian de Ramos Mejía

El jueves 20 de enero ppdo., falleció en esta capital, la Sra. Aimmé Shahbaronian de Ramos Mejía.

Destacada artista plástica de nuestro medio, participó de numerosas muestras individuales y colectivas, mientras se dedicaba, simultáneamente, a difundir la cultura y la idiosincrasia del pueblo armenio, hasta entonces desconocidas en el ámbito cultural argentino.

También alternó sus ocupaciones con otra de sus vocaciones: la danza. El público argentino tuvo oportunidad de apreciar sus cualidades en el teatro Colón, donde se desempeñó como primera bailarina.

Incursión, además, en la literatura y el periodismo, actividad que desarrolló a través de uno de los matutinos más importantes de esta capital, el diario "La Nación", y de la revista "El hogar".

Su vocación artística y sus amplios conocimientos culturales daban a sus participaciones en la vida socio-cultural argentino-armenia un gran atractivo.

Lamentan su desaparición, sus sobrinos, amigos y numerosos allegados.

FUE RECORDADO VAHRAM MAVIAN

El domingo 23 de enero ppdo., en la Iglesia San Gregorio el Iluminador, luego de la Santa Misa, la I.A.I.A. con sus subcomisiones hizo oficiar una ceremonia por haberse cumplido siete días del fallecimiento del escritor e intelectual armenio Vahram Mavian.

En el transcurso de la ceremonia, el R.P. Krikoris Vartabed Pouniatian, lugarteniente de la Iglesia Apostólica Armenia para la Argentina, a cuyo cargo estuvo el oficio religioso, recordó la importante actividad desarrollada por el Sr. Mavian, ya como escritor ya como director de la sección Armenia de la Fundación Calouste Gulbenkian de Portugal.

MONTEVIDEO - R.O. DEL URUGUAY

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

Liceo Nubarian - Alex Manoogian

AÑO LECTIVO 1983

ABIERTA LA INSCRIPCION

Preescolares - Jardinera - Primaria - Secundaria

INTEGRE A SUS HIJOS A LA COMUNIDAD ARMENIA DE PARECORDZAGAN

Informes e Inscripciones de lunes a viernes de 8.00 a 12.00 hs.

Av. Agraciada 2850

Tel.: 28-0628 / 29-8810

ANOTE YA A SUS HIJOS

RIGAR'S
Carnicería exclusiva

AUDICION RADIAL "LA VOZ DE TEKEYAN"

CX46 RADIO AMERICA DE MONTEVIDEO

Domingos de 10.15 a 11 hs.

UGAB

Comisión de Damas GIMNASIA JAZZ

A PARTIR DEL MES DE
ABRIL DE 1983

TODOS LOS LUNES Y MIERCOLES

Prof. Ana Cristina Ketén

¿TIENE UD. BUENA MUSICA
ARMENIA?

Regale y Regálese Cassettes
armenios
(LIGA DE JOVENES)

En venta en UGAB

ACEVEDO 1322

NUEVA DISTINCION PARA JORGE LUIS BORGES

PARIS.- El gran escritor argentino Jorge Luis Borges, cuya obra ha adquirido trascendencia mundial, recibió hace unos días, la máxima distinción que otorga el gobierno francés: las insignias de comendador de la Legión de Honor.

Esta condecoración, creada por Napoleón en 1802, fue entregada al literato y pensador argentino por el presidente de Francia, Francois Mitterand quien, entre otros conceptos, expresó durante la ceremonia: "Vuestra lengua es entendida por todos porque los pensamientos que expresa son universales".

Borges, que es huésped del gobierno galo, fue recibido como miembro extranjero de la Academia de Ciencias Políticas y Morales y dio una lección-conferencia que fue seguida con atención por más de trescientas personas.

Con la emoción y la sonrisa que lo caracteriza, Borges expresó: "Comencé como todos los escritores jóvenes: siendo barroco. Es una forma de timidez, empecé por ser sorprendente, empecé por ser un genio. Pero ahora sé que no lo soy. Quería ser Quevedo, Leopoldo Lugones o algunos otros, pero a través de los años me resigné a ser Borges. ¿Quién otro puedo ser?".

Parece que la gente se resignó también conmigo. Puedo ser Borges sin correr ningún peligro".

Asumió Deukmejian...

(viene de pág. 1)

UN GOBERNADOR AGRADECIDO

El recientemente electo gobernador George Deukmejian, del estado de California, hizo un alto en sus obligaciones para agradecer a los armenios para agradecer a los armenios de los EE.UU..

Deukmejian dijo a la prensa: "Antes que nada, quisiera hacer público que no hubiera podido lograr esta victoria sin el apoyo de la comunidad armenia. No hay duda de ello. Ellos es-

tuvieron conmigo desde el comienzo de mi candidatura y su ayuda fue cada vez mayor, a medida que avanzaba el proceso. Por eso estoy profundamente agradecido y siento una gran satisfacción por el esfuerzo realizado".

"He recibido mensajes de felicitación de todo el país. Ahora estoy abocado a tomar todas las responsabilidades de mi tarea".

"Es un gran desafío, pero creo que tengo la habilidad y el talento necesario para hacerlo".

Su café molido al gusto oriental

"Gran Visir"

Boedo 510 Tel. 97-4763

CERRAJERIA Y PLOMERIA "ROMERO"

Reparación y venta de toda clase de cerraduras y plomería en general

Larrea 722 Tel: 47-1924

DR. ARTURO H. ILLIA

Su fallecimiento

CORDOBA.- El martes 18 de enero ppdo., falleció en esa ciudad una de las máximas figuras de la democracia argentina, el ex-presidente de la Nación, Dr. Arturo Humberto Illia.

Nacido en 1900, el Dr. Illia, al mismo tiempo que desarrollaba sus estudios de medicina (fue el primer médico que llegó a la presidencia de la Nación) comenzó a participar de la vida política nacional afiliándose a la Unión Cívica Radical, para seguir con el legado de Alem e Irigoyen. Primero fue senador, luego diputado y entre 1948-1952 gobernador de Córdoba, hasta asumir la primera magistratura de nuestro país, en 1963.

Símbolo de la austeridad, sensatez y de la humildad, hizo de la capacidad de diá-

logo y de los ideales democráticos la filosofía de vida.

Sus cualidades morales y humanas fueron signos suficientes para que hoy todo el país, reunido en un dolor sincero, rinda honras a este hombre que supo ser fiel a su promesa de servir a la Patria.

ASI CONOCI AL DR. ARTURO HUMBERTO ILLIA EN NUEW YORK

UN TESTIMONIO DE ROSA MAJIAN

Desde que ingresé a trabajar en el diario The New York Times el 6 de junio de 1966, desfilaron por el News Department (Sala de Redacción) notables hombres argentinos y extranjeros: intelectuales, compositores, artistas plásticos, educadores, políticos, profesionales, empresarios, periodistas y hasta un ex-presidente.

Mi agenda personal registra estos datos. New York, martes 19 de marzo de 1968. Temperatura máxima 62 F. mínima 43 F. Era uno de los últimos días invernales en los Estados Unidos de América. Precisamente en ese día, en aquel importante diario norteamericano, conocí personalmente al Dr. Arturo Humberto Illia, ex-presidente constitucional argentino.

El Dr. Illia había llegado al país del norte para dictar un seminario sobre la Argentina en el Instituto Ibero-Americano de la Universidad de New York. Antes de dictar su conferencia, se entrevistó con Clifton Daniel (yerno del ex-presidente Harry S. Truman) que era entonces el General Managing Editor (Secretario General de Redacción) del diario The New York Times. También lo hizo con los secretarios de redacción Harrison (ex-corresponsal de guerra) y A.M. Rosenthal (quien sucede actualmente en el cargo a Clifton Daniel).

Durante la entrevista el Sr. Daniel le comentó al Dr. Illia.

—Tenemos una periodista argentina que trabaja con nosotros. Se llama Rosa Majian, becaria de la Sociedad Interamericana de Prensa— The New York Times y

también de la Comisión Fulbright. Cursó estudios superiores de periodista en la Universidad de Michigan, Ann Arbor y hace dos años que ingresó en nuestra redacción por decisión del Sr. Arthur Hays Sulzberger, dueño y presidente del New York Times. Le agradecería conocerla? Voy a llamarla— dijo Clifton Daniel.

—No. No lo haga. Contestó el Dr. Illia.

—Como argentino me siento muy honrado y orgulloso de saber que una compatriota trabaje en este prestigioso diario norteamericano.

—Creo que me corresponde a mí, ir a saludarla personalmente.

Era la una de la tarde (1 p.m.). Yo estaba escribiendo un reportaje que le hiciera a Alberto Ginastera a raíz de la presentación de su ópera Bomarzo en el New York State Theater el 14 de marzo de 1968 cuando oigo una voz pausada y precisa que me dice en español:

—Buenas Tardes, señorita Majian.

Levanté la vista y mis ojos se clavaron en aquella figura de estirpe patriarcal que veía por primera vez. Alto, delgado y canoso que me sonreía con ternura fraternal, mientras extendía su brazo para darme un fuerte apretón de manos. Un saludo que simbolizaba la patria entera.

Fueron testigos de este inolvidable encuentro su secretario privado Sr. Horacio Gorosito y el periodista Henry Raymond que ejerció el periodismo en nuestro país y desde hace años trabaja en el Times.

Esa misma tarde asistí a la conferencia del ex-mandata-

rio argentino en la Universidad de New York y por la noche, el agasajo que organizara en su honor, esa casa de altos estudios. Registra mi agenda: los únicos argentinos fuera del compositor Alberto Ginastera y la periodista Rosa Majian, especialmente invitados.

Durante la recepción, el Dr. Arturo Humberto Illia se apartó del grupo y comenzó conmigo un largo tiempo. Fue así como descubrí al político argentino en toda su dimensión, mientras hacían sus declaraciones. También el hombre público que hiciera la presidencia de la Nación Argentina en 1963 para luego ser tan honorablemente destituido en 1966 sin poder cumplir el período presidencial conforme a la Constitución Nacional.

Estas fueron sus palabras que transcribo: —"Me acordaron de la Casa de Gobierno no como a un delincuente. Yo vine a los Estados Unidos para hablar de la Argentina en los claustros universitarios. Debía hablar de la Argentina actual, pero no hice. Por qué ventilar estas cosas en suelo extranjero. Sólo el tiempo juzga los hechos."

Hoy, en mi ciudad natal, varios años de aquel encuentro inesperado con el ex-mandatario constitucional argentino en New York, he podido comprobar que la justicia y el arrepentimiento existen y que se practican en nuestro país. Ambos estuvieron presentes el día 20 de enero de 1968 en el homenaje póstumo al Dr. Arturo Humberto Illia, que de fervor ciudadano; cuando, despedimos de este mundo terrenal a un hombre de bien, sencillo, austero y profundo como todos los grandes, que con humildad y honestidad conquistó el corazón de todos los argentinos, para descansar eternamente, en la esfera celestial.

RIGAR'S Comercio Exterior

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՆԱԽԱԳԱՀԸ ԵՒ ՄԱՐԴԸ

Մեծ շուքով եւ համաժողովրդային մասնակցութեամբ տեղի ունեցան հսկումի եւ թաղման արարողութիւնները՝ Արխեմթիայի նախկին նախագահներէն Տոքթ. Արթուրո Ումպերթո Իլիայի:

Եթէ երկրին գերագոյն պետը հանդիսացած ըլլալու համարձեցով տեղի ունեցան անոնք, -որը անշուշտ կը կազմէր մնական պատճառը- անոնց վերեւ սակայն կար նուիրեալ չգաւերի մը, օրինակեղի հարեմաստերի մը, այլ մանաւանդ ծ մարդասերի մը անտեսանելի դիմատուները, որ իր պաշտօնը վրայ գտնուած օրերուն ու նաեւ անկէ յետոյ, մնաց թիւեղեայ մաքրութեան մը մէջ, ու ոչ մէկ դիրք ու փառք չխաթաւեց անոր անբծութիւնը:

Տոքթ. Արթուրո Ումպերթո Իլիա այդ հազուագիտ պետական դէմքերէն մէկը եղաւ: Իր նախագահութեան աստիճանին բարձրանալը իր ընկերային ու քաղաքական գործունէութեան արդիւնքն է, արկածի մասն է, -ինչպէս կ'ըսէր բարեկամ մը- որը սակայն առիթ մը եղաւ անշուշտ դրսեւորելու իր քաղաքագետի եւ առաջնորդի յատկութիւնները ու վաչեղութիւնը, անխտիր, բոլոր քաղաքական հոսանքներու առաջնորդներուն յարգանքը: Որովհետեւ ան, Ումպերթո Սիվիբա Ռատիբալ կուսակցութեան պետը որպէս, գործեց Արխեմթիայէն Ազգային Սահմանադրութեան շրջագծին մէջ, անաւով կէտ առ կէտ անոր ոգիին ու ժողովրդանուէր թելադրանքներուն, ինչ որ պիտի ընէր ուղղափառ օրէնքի մարդ մը:

Գծախտաբար կարճ տեւեց իր նախագահական շրջանը, (1968-1966) բայց այդ բանի մը տարիները բաւական եղան, որ դեմոկրատական սկզբունքներով եւ բացարձակ խղճի ու մտքի ազատութեան մէջ ապրի արխեմթիայի ժողովուրդը: Դանդաղ բայց վստահ գործող եւ հետատեւ քաղաքականութեան մը հետեւեցաւ ինք, որ չպատշաճեցաւ այդ օրերուն տիրող քաղաքական ոգիին, որուն հետեւանք վերջ տրուեցաւ իր նախագահական պաշտօնին:

Իր նկարագրին յատկանշական գիծը կազմեց -ու այդպէս ալ մնաց- իր արտակարգ համեստութիւնը: Նախագահութենէ հեռացուելուն յաջորդ օրն իսկ ան, հասարակ արխեմթիայի քաղաքացիի մը պէս, խառնուեցաւ ժողովուրդին եւ զինքը տեսնողներ բնաւ չդժուարացան իր անձին մէջ ողջունելու իրենցմէ մէկը:

Գորտուպա նահանգի երկրորդական քաղաքներէն մէկուն մէջ բժշկութեամբ զբաղող նախկին նախագահը, վերստին ըսկըսաւ հիւանդներ ընդունիլ եւ անոնց ցաւերուն դարման գտնել, տալ իր գոյականի լուսնան, եթէ կարօտ էր հիւանդը:

Անա այս է մերկ իրականութեան մը մէջ Տոքթ. Արթուրո Ումպերթո Իլիան, Արխեմթիայի նախկին նախագահը, որուն մահը բովանդակ երկիրը սգաց, բովանդակ երկրին ժողովուրդը բերաւ իր յարգանքի վերջին տուրքը, պետական զինուորական իշխանութիւնը առաջին հերթին բերաւ իր մասնակցութիւնը անոր թաղումը վերածելով համազգային լուրարկատրութեան մը:

Բոլոր հոսանքներու դամբանախօսները, մամուլն ու հասարակութիւնները համաձայն են իր հոգեկան ու բարոյական մեծութեան: Իրիկոժէնեան դպրոցի տիպար առաջնորդը անկասկած թէ բովանդակ արխեմթիայի ժողովուրդին սրտերուն մէջ պիտի մնայ իբրեւ հարազատ գաւակը այս մեծ ու բարեխառն երկրին:

Հանգիստ իր աճիւններուն:

Մահ՝ Տոքթ. Արթուրո Ումպերթո Իլիայի

18 Յունուարի Երեքշաբթի օր 82 տարեկան հասակին կրնեց իր մահկանացուն Արխեմթիայի նախկին նախագահութեան նախագահներէն Տոքթ. Արթուրո Ումպերթո Իլիան, որուն առողջական վիճակը վատթարացեր էր վերջերս եւ հիւանդանոց փոխադրուեր:

Մահը տեղի ունեցաւ Գորտուպայի մէջ, ուրկէ մարմինը գինւորական օդանավով փոխադրուեցաւ Պուէնոս Այրես, եւ հսկումը կատարուեցաւ խորհրդարանի մէջ, ուր հասարակութիւնը սողանցեց եւ իր յարգանքի տուրքը մատուցանեց:

Հետաւեալի եւ ռատիո հաղորդումներով վարկեան առ վարկեան ժողովուրդը հետեւեցաւ զանազան կուսակցութիւններու առաջնորդներուն ունեցած արտայայտութեանց եւ փոխադրութեան արարողութիւններուն:

Թերթերը իրենց առաջին էջերը յատկացուցին, յայտնելով իրենց խոր ցաւակցութիւնը անհետացած այս մեծ մարդուն, որուն նախագահութիւնը օրինակելի մնաց բոլորին յիշողութեանը մէջ:

Ումպերթո Սիվիբա Ռատիբալ կուսակցութեան նախագահութեան հասած էր ան, երբ Արխեմթիայի նախագահութեան նախագահութեան պաշտօնին կոչուեցաւ ժողովրդային ընտրութիւններու մէջ իր կուսակցութեան տարած լաղթանակով, 1968ին:

Պետական ու ժողովրդային պատիւներու արժանացած նախկին նախագահին մարմինը լետ կրօնական արարողութեանց փոխադրուեցաւ Ռեքոլէթա զերեզմանատունը եւ թաղուեցաւ կուսակցութեան նախակարապետներէն Իրիկոժէնի կողքին:

Դամբանախօսներ ոգեկոչեցին անոր մարդկային բարեմասնութիւններն ու առաքինութիւնները զորս ան ցուցաբերեց օրինակելի խղճմտանքով եւ հետեւողականութեամբ:

Տոքթ. Արթուրո Իլիա

ԳԱԼԻՖՈՐՆԻԱ

ՏԷՕՔՄԷԾԵԱՆ ՊԱՇՏՕՆԻ ԿԸ ԶԵՌՆԱՐԿԷ

Հայ առաջին նահանգապետ Ճորճ Տէօքմէճեան Գալիֆորնիոյ նահանգի կառավարիչի իր պաշտօնին ձեռնարկեց 3 Յունուար 1983, Երկուշաբթի օր, Սաքրամենթոյի նահանգապետարանին առջեւ կատարուած գեղեցիկ հանդիսութեամբ մը:

Աւելի քան 4,000 անձեր ներկայ գտնուեցան երգմանատուութեան արարողութեան, զոր վարեց դատաւոր Ֆրենք Ռիչըրտսըն:

Քառորդ ժամ տեւող իր խօսքին մէջ, նահագապետ Տէօքմէճեան յայտարարեց թէ Գալիֆորնիան տնտեսական տագնապի դժուարութիւններ կ'ապրէր, եւ թէ իր կառավարութիւնը անմիջապէս պիտի կրճատէր նահանգային պաշտօնատուներու պիւտճէն հարկերին վրայ երկու համեմատութեամբ. նոյն ձեւով, արգելք պիտի դրուի նոր անձերու պաշտօնի կոչումին, պաշտօնի բարձրացումներու եւ նահանգէն դուրս նահանգային պաշտօնատարներու ճամբորդութեան:

Նահանգապետ Տէօքմէճեան յայտարարեց թէ նահանգային կառավարութիւնը օրական իր եկամուտէն չորս միլիոն տոլար աւելի կը ծախսէ, եւ թէ տնտեսական տարուան վերջաւորութեան (30 Յունիս 1983) նահանգին պիւտճէն բացը պիտի հասնի մէկուկէս պիլիոն տոլարի: Տէօքմէճեանի սեղմումները կրնան 70 միլիոն տոլար խնայել տալ նահանգին:

Տէօքմէճեան իր յայտարարութեան մէջ կրկնեց իր որոշումը՝ վերակազմելու նահանգին դատական եւ օրինական դրութիւնը, որպէսզի ոճրագործներ եւ օրինազանցներ չկարենան խուսափիլ օրէնքին սահմանելիք պատիժներէն:

Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ հոգաբարձութենէն ստացանք հետեւեալ ծանուցումը

Հայաստանեայց Առաքելական Եկեղեցւոյ կեդրոնական վարչութիւնը կը յայտնէ իր վիշտը, ծանօթ գրող եւ մտաւորական, Կիւլպինկեան հիմնարկութեան հայկական բաժնի ընդհանուր քարտուղար Վահրամ Մաւեանի անժամանակ մահուան համար, որ տեղի ունեցած է Լիպպոնի մէջ Յունուար 11-ին, եւ կը ծանուցանէ, որ Յունուար 23-ին, Կիրակի օր, ժամը 11-30-ին, Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ կատարուեցաւ հանգուիցեալի եօթօրէքը:

Այս առիթի իր ցաւակցութիւնները կը յայտնէ Մաւեան, Գասարեան եւ Նահապետեան ընտանիքներուն:

ՄԱՀ՝ ՏԻԿ. ԷՄԷ ՌԱՄՈՍ ՄԵԼԻԱՅԻ

Խոր կակիծով կը տեղեկանանք գաղութիս այնքան ծանօթ ու սիրուած դէմքերէն Տիկին Էմէ Շահպարտեան Ռամոս Մելիայի մահուան, որ տեղի ունեցած է 20 Յունուարի Երեքշաբթի օր, խոր ծերութեան մէջ:

Տիկին Ռամոս Մելիայ, խառնուածով արուեստագետ, միշտ ներկայ գտնուած է մշակութային բոլոր ձեռնարկներուն, ուր որ կրնար հասնիլ: Իրբեւ հնագոյն քննարկներէն Պուէնոս Այրեսի, ունեցած է թեղում գործունէութիւն հայութիւնն ու հայկական մշակոյթը տարածելու պատուաբեր աշխատանքի մէջ, երբ տակաւին երկրին գաւակներուն անժամօք կը մնային մեր ժողովուրդի նկարագիրն ու ստեղծագործական յատկութիւնները, գանձմէ նկատելով «թուրք»-ը:

Ան մասնաւոր օրերու ռատիոհաղորդումներով ըրած է իր ծանօթութիւնները, երբ մերօրեայ անուղղը տակաւին փոքր էր եւ գրկուած՝ գործօն դառնալու միջոցներէն:

Ումէր յայտնի պատրաստութիւն արուեստներու ուղղութեամբ (ինք Գոյոնի նախկին պարուհի) եւ հանոյք էր անոր հետ գրոյց ունենալ:

Արխեմթիայի գաղութը, յատկապէս Պուէնոս Այրես-ցիներս ու գիւմքը մօտէն նանչողները ցաւով կը դիմաւորեն անոր համակրելի ու սրտամտ գէմքին անյայտացումը:

ՊՐ. ՎԱՀԷ ԶԸՆՆՈՋԵԱՆ 200.000 ՏՈՂԱՐ ՆՈՒԻՐԵՑ

ուրախութեամբ կը տեղեկանանք թէ Պր. Վահէ Զըննոյեան 200.000 տոլար նուիրատուութիւն մը ըրած է Հայց. Առաքել. Եկեղեցւոյ Հոգաբարձութեան զայն ծախսելու համար կրթական նպատակներու: Նրբորատուութեան արարողութիւնն ու պաշտօնականացումը կատարուած է վարչութեան սրահին մէջ ի ներկայութեան վարչութեան ատենապետ Պր. Եղուարդ Ալֆրեանի եւ փոխատենապետ Տոքթ. Անդրանիկ Արաւանեանի եւ նոտար Պր. Գրիգոր Հայրապետեանի:

ԹՄՄ-ի «Նայիրի» Պարախուսի Փայլուն Ելոյթին Առթիւ

Մոնթրէալի Թէքէեան Մշակ-
ութեան «Նայիրի» կարախում-
անդրանիկ ելոյթը պարզեց այն
ուաղէպ երեւոյթը, թէ Հայկական
կուլթային ձեռնարկի մը 1000-է

աւելի տոմսերը ներկայացումէն
շարժ մը առաջ արդէն սպառած
կ'ըլլան եւ բազմաթիւ փափաքողներ
կը զրկուին յայտագիրը վայելելէ:

«Մամերով պար»

Մեծ Եղեռնը Պիտի Դասաւանդոյի Նիւ Եորքի Նահանգի Դպրոցներուն Մէջ

Սակայն Արգելքներ կը
Ցարուցուին Անոր Դէմ ...

Նկատի առնուած ըլլալով որ
Նիւ Եորքի նահանգի պետա-
կան թէ անձնական դպրոցնե-
րուն մէջ Մեծ Եղեռնի եւ Հրէ-
ական Ողջակիզումի մասին
ոչինչ կը դասաւանդուէր, եւ
թէ՛ այդ գոյգ միջոցը դասա-
գիրքերէն կը բացակայէին,
Նիւ Եորքի նահանգի Կրթական
բաժանմունքը 1982 Նոյեմ-
բերին չորս օր տեւող սեմինար
մը կազմակերպած էր 70 ու-

սուցիչներու համար. նպա-
տակն էր անոնց ծանօթացնել
պատրաստուած առժամեայ
դասընթացք մը Մեծ Եղեռնի եւ
Ողջակիզումի մասին, եւ
ստանալ անոնց հակազդեցու-
թիւնները, քննադատութիւն-
ներն ու թելադրութիւնները:
Առժամեայ այս դասընթացքը
պատրաստուած էր անցեալ
ամառ, մասնագէտներու կող-
մէ: Հայկական Համագումարը
տրամադրած է Մեծ Եղեռնի
վերաբերեալ ճիշդ, նկարներ,
քարտէսներ եւ աղբիւրագետ-
ներ, որպէսզի Հայկական
Ցեղասպանութիւնը ներ-
կայացուի ամենէն ճիշդ եւ ամ-
բողջական կերպով:
Դասընթացքին մէջ Մեծ Ե-
ղեռնը նկատի առնուած է իբրեւ
նախակարգաբար Հրէական
Ողջակիզումին:

Այս դասընթացքը փորձի համար պիտի դասաւանդուի 1988ի գարնան,
վերատեսութեան պիտի ենթարկուի ամբողջ, եւ գործածութեան պիտի դրուի
1988ի աշունը: Այս ձեւով, բարձրագոյն վարժարաններու հազարաւոր ուսա-
նողներ պիտի ծանօթանան Մեծ Եղեռնին, զայն ծրագրողներուն եւ գոր-
ծադրողներուն, եւ անոր անարդի հետեւանքներուն:

Սակայն զանազան կազմակերպութիւններ եւ անհատներ դիմում կատարած
են Նիւ Եորքի նահանգի Կրթական բաժանմունքի պատասխանատուներուն՝
պնդելով թէ Մեծ Եղեռնը կրթական ծրագրէն ներս պէտք չէ առնուի: Այս
ճշմունքին հակազդելու համար, ամերիկահայեր, ուր ալ գտնուին անոնք, նա-
մակներով իրենց կարգին պէտք է դիմեն պատկան մարմիններուն՝ որպէսզի
Հայկական Ցեղասպանութեան դասընթացքը պահուի եւ դասաւանդուի:

CANTEMOS EN ARMENIO

ԲԱՐԻ ԱՐԱԳԻԼ

Ես ոչ անտուն եմ ոչ էլ տարագիր
ունեմ հանգրքուան
ունեմ օքեւան,
Ազատ Հայրենիք, Երջանիկ երկիր:
Երջանիկ երկիր, երջանիկ երկիր:

Կրկներգ.-

Բարով արագիլ, բարի արագիլ,
Արագիլ գարնան,
արագիլ ամբան,
իմ տան մօտ ապրիր, բախտի արագիլ,
բոյն հիւսիք ծառին,
բարտու կատարին:

Իմ բալիկների աստղերն են շողում
յոյսով անթառամ
վարդերով վառման
վշտերս դառնան ժպիտներ շողուն:

Կրկներգ.-

Արագիլ, ինձ հետ ուրախ գովերգիր
եայլա ու վրբան
հանդեր հոտեւան,
արտեր, այգիներ, մանուշակ երկինք:

Կրկներգ.-

Խօսք՝ Ա. Գրաչի
Երաժշտութիւն՝ Ալեքսէյ Հէքիմեան

«ԱՅՎԱԶՈՎՍԿԻՆ ԱՄԵՐԻԿԵԱՆ ՀԱՒԱՔԱԾՈՆԵՐՈՒՆ ՄԷՋ»

Յովհաննէս (Իվան) Այվազովսկիի
(1817-1900), Ռուսիոյ ամենէն անլի
զնահատուած ծովանկարիչին եւ հայ-
կական ծագումով ամենէն միջազգայնօ-
րէն ծանօթ արուեստագէտին գոր-
ծերուն քաթալոկը պիտի հրատարակուի
եւ ցուցահանդէսը պիտի կազմակեր-
պուի.— «ԱՅՎԱԶՈՎՍԿԻՆ ԱՄԵՐԻԿ-
ԵԱՆ ՀԱՒԱՔԱԾՈՆԵՐՈՒՆ ՄԷՋ»: Ծուցահանդէսը
ինչպէս անոր ընկե-
րակցող անգլերէն քաթալոկը առաջինը
պիտի ըլլան առանձնապէս նուիրուած՝
Այվազովսկիի Ամերիկայի բազմաթիւ
գործերուն: Ծարդ, ան արժանաւորապէս
չէր՝ ներկայացուած անգլիախօս հան-
րութեան, ինչպէս նաեւ ամերիկեան
շրջանակին: Քաթալոկը, որ պատկե-
րազարդուած պիտի ըլլայ սեւ-ճերմակ

Bathers on the Shore, 1866
Ivan Aivazovsky

A toda persona que quisiera
colaborar en la realización de este
proyecto de gran envergadura, se
agradece el envío de datos relacio-
nados a: Andrew Shahinian, Rocke-
feller Center Station, P.O.B. 445,
New York, New York, 10185.

եւ գունատը վերարտադրութիւններով, պիտի ունենայ կենսագրական մաս մը
եւ ուսումնասիրութիւն մը՝ 19րդ դարու եւրոպական նկարչութեան մէջ Այվա-
զովսկիի դիրքին մասին: Ծուցահանդէսը պիտի ներկայացնէ անձնական թէ
հանրային հաւաքածոներէն ընտրուած նկարիչին լուսագոյն գործերը, եւ պիտի
ընդգրկէ իդանկար, զծագրութիւն եւ ջրաներկ:

Փորձերը միշտ լառաջ կ'ընդհանան Ամերիկայի մէջ Այվազովսկիի գործերը
գտնելու, զանոնք քաթալոկին մէջ ցուցակագրելու եւ, ի հարկին, ցուցադրելու
Այդ մասին ամէն տեղեկութիւն մեծապէս պիտի գնահատուի: Կը խնդրենք
որ կապ հաստատէք հետեւեալ հասցէին՝ Andrew Shahinian, Rockefeller
Center Station, P. O. B. 445, New York, New York, 10185:

DR. DANIEL VANESKEHEIAN
ODONTOLOGO
Lunes y Miércoles de 17 a 20 hs.
Pedir Hora Tel.: 782-3976
Virrey Loreto 2446 3º Piso Depto. B

RIGAR'S
Cuminada Excluyente

ESTUDIO JURIDICO
DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN
DRA. PATRICIA KUYUMDJIAN DE WILLIAMS
Tel. 40-6809/7112/49-7049 Tucumán 1438 Piso 7

HISTORIA DE LA CUESTION ARMENIA (XXIV)

INTENTOS DE RESISTENCIA

(viene de pág. 2)

"vanetzi", con heroísmo inusitado, rechazaron los ataques de las fuerzas turcas, numéricamente superiores, y dieron por el suelo con la táctica militar turca. El comandante turco Chevdet pashá confiaba en que Jalil pashá, luego de cruzar el Aderbadagán Persa y de eludir el Vaspuragán, debía forzar a los armenios de Van. Sin embargo, Jalil pashá, luego de rápidas victorias, llegó a Diliman donde después de tres días continuos de furibundas batallas, fue neutralizado por los destacamentos de voluntarios armenios que, al mando del general Antranik, combatían junto a las tropas rusas. Los combates de Diliman y las luchas desplegadas por el general Nazarbekian detuvieron a Jalil pashá, mientras que Chevdet se pulverizaba los dientes al estrellarse contra la muralla de acero interpuesta por los "vanetzi". Los turcos fueron derrotados y se vieron obligados a retirarse antes de que llegaran los destacamentos de voluntarios armenios, vanguardia de las tropas rusas.

Con la aprobación de los rusos, se creó en Van la administración armenia. Las autoridades rusas confiaron el cargo de "gobernador" a Aram Manukian por cuanto el Dashnagtsutiun se había comprometido a cooperar con las autoridades zaristas, con todos los medios a su alcance. Por esa razón, Manukian tenía el apoyo de dichas autoridades.

El "poder armenio" en Van existió hasta el 18 de julio de 1915, momento en que el general Nikolaev ordenó la retirada; razón por la cual los armenios de Vaspuragán tuvieron que abandonar rápidamente la ciudad y dirigirse hacia Igdir y el valle del Ararat. Perdimos las tierras, pero la población de la zona se salvó de ser pasada a cuchillo. Luego de sufrir cuantiosas pérdidas en el camino, los armenios de la provincia llegaron a Ereván, Etchmiadzin y otras localidades. Las pérdidas en vidas fueron provocadas por las epidemias y el hambre, pero nuestros compatriotas se habían aferrado tanto a la vida que lucharon, revivieron y florecieron jugando un importante papel desde aquel momento hasta hoy en la vida cotidiana de la República de Armenia.

(continuará)

Increíble, pero real

Maro Bchakjian

La fisicocultura, en lo referido a las mujeres, es un deporte relativamente nuevo. Entre los competidores que participarán de un cam-

peonato que se llevará a cabo en Bálnica en el próximo mes de febrero, se encuentra Maro Bchakjian, de Nueva York.

Maro es nueva en este tipo de competencias, puesto que hasta 1981, se dedicaba a correr y lo hacía asiduamente en representación de la Universidad de Delaware, donde cursaba estudios.

Poco tiempo después de su graduación comenzó a participar en competencias de fisicocultura. Este hecho la llevó a entrenarse seriamente en la "Gateway Gym" de Bloomfield. De ahí en más, logró buenos puestos en los torneos en los que participó.

En el transcurso del año pasado, se presentó en varias ocasiones con resultados satisfactorios; pero fue el segundo puesto logrado en una competencia realizada en octubre el que le valió la invitación a participar del campeonato de Bélgica.

NOTICIAS CON SAL, DESDE MAR DEL PLATA...

TORNEO DE TAVLI

En el balneario "Kinsand" de Mar del Plata, se realizó, hace unos días, un campeonato de tavli (backgammon) del cual participaron numerosos concursantes.

El torneo, de interesantes expectativas, tuvo como ganador al joven Guillermo Tchokaklian. También tuvieron destacada actuación Ricardo Kuchikian y Sergio Janikian (Brasil).

¡NO VA A ANDAR!

En el mismo balneario, se desarrolló un campeonato de volley del cual participó un equipo denominado "Deportivo Armenio" integrado por: Daniel Vaneskeheian, Gabriel y Alejandro Balassanian, Ricardo Kuchikian, Sergio Abalian, Guillermo Tchokaklian, Jorge Mardirós Sarafian y Sergio Janikian (Brasil).

Los resultados no fueron del todo satisfactorios pero se espera que mejorará en los próximos días. ¡Quizás tengan que "comprar" jugadores de otros balnearios!...

DONACIONES A U.G.A.B. POR EL FALLECIMIENTO DE OSANNA BASMADJIAN

Sarafian Boghos e hijos	\$ 1.000.000
Sarafian Kevork y Flia.	\$ 1.000.000
Flia Youssefian	\$ 1.000.000
Sr. Haig Shahinian y Sra.	\$ 1.000.000
Sr. Kevorkian Jorge Tadeo	\$ 500.000
A SARDARABAD:	
Sarafian Boghos e hijos	\$ 1.000.000

RIGAR'S
Comisión exclusiva

PIE/RECTOR CALIDAD PROBADA Y DURACION ASEGURADA

PIE/RECTOR DEPORTIVO
Una exclusividad Bartamian. Se puede copiar el modelo, pero jamás la calidad y la experiencia Bartamian.

SANDALIA
Una creación Bartamian para disfrutar del tiempo libre, la primavera y el verano con un calzado cómodo y elegante

CALZADO CORRECTIVO:

Para usar con plantillas. Contrafuerte elevado, rígido y prolongado, con taco de Thomas. Amplia variedad de modelos que cumplen con el tratamiento especial.

PLANTILLAS CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian también las pone a sus pies. ARTICULOS DE ORTOPEDIAS EN GENERAL

Dto 30% a Obras Sociales

ORTOPEDIA
Bartamian
Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

Dr. Arturo Balassanian
Escribano
Florida 716 - 2° P. Of. K(Tel. 392-2768/3065)

calcos s.a.
PASAJES - EXCURSIONES - TURISMO
NACIONAL E INTERNACIONAL
RESERVA Y EMISION INMEDIATA
GERENTE GREGORIO VARTABETIAN
Avenida CABILDO 1522
1426 BUENOS AIRES
Tel. 785-3657-9006
783-3553/784-8070

Cocina Dietética: ¡NO NOS PRIVEMOS DE LOS SABROSOS SANDWICHES!

PAN:
INGREDIENTES:
3 huevos,
6 cdas. sopera de descremada en polvo,
1 cda. sopera de polvo hornear,
sal y pimienta.

PREPARACION:
Batir los tres huevos hasta que queden bien batidos (aproximadamente durante media hora).

Una vez logrado esto, retirar el vaso e ir agregando suavemente la sal y la pimienta, cuidando cuidadosamente.

Envaselar en molde y cocinar en horno moderado de 15 a 20 minutos.

MAYONESA:
INGREDIENTES:
1 huevo entero,
1 cedita. de Savora, sal, pimienta, vaselina líquida, cantidad necesaria.
medio limón exprimido

PREPARACION:
Batir el huevo en la licuadora e ir agregando la vaselina líquida en forma de hilo, hasta que espese (necesitarán 200 cm3 cada huevo, aproximadamente).
Condimentar "savora", medio limón primido, sal y pimienta a gusto.

Periódico Armenio "SARDARABAD" de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN
Redacción y Administración: Cnel. Niceto Vega 4700 1414 - CAPITAL FEDERAL
Horario de Atención: Lunes a Viernes de 9 a 12 y de 15 a 20 hrs.
Director: NAHA T NAHABETIAN
Corresponsalia receptiva avisos y suscripciones en BRASIL
Sr. Hrair Chahinian Av. Coxingui 131 Ap. 14 Cep. 05579 - SAN PABLO Tel. 36731
URUGUAY
Sr. Alberto Kemmian Yaguaron 1444 Montevideo Tel. 96720
CORDOBA
Sr. Luis Sourian Camacuí 146 5100 - CORDOBA Tel. 514800